

Î N C H E I E R E

18 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ion Ciobanu,
în cauza civilă la la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Ciobanu
împotriva lui Vitalie Urecheanu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de
judecată,

împotriva deciziei din 04 iunie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost
respins apelul declarat de Ion Ciobanu, fiind menținută hotărârea din 27 februarie
2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei,

c o n s t a t ă :

La 17 octombrie 2018, Ion Ciobanu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Vitalie Urecheanu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de
judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 28 februarie 2018, dânsul s-a deplasat la
domiciliul lui Vitalie Urecheanu, unde a avut o înțelegere verbală privind încheierea
unui contract de prestări servicii. Așadar, cunoscând despre faptul că pârâtul este de
profesie șofer, i-a propus să conducă până în Federația Rusă un camion care
transporta mere. Potrivit înțelegerii verbale, reclamantul a prezentat pârâtului
clauzele esențiale ale contractului de prestări servicii și i-a comunicat că plata pentru
serviciile sale vor constitui 10 dolari SUA diurnă pentru fiecare zi și 0,10 dolari SUA
pentru fiecare km parcurs, iar pârâtul a fost de acord asupra tuturor clauzelor
contractuale.

Astfel, întru executarea contractului, la 28 februarie 2018, Vitalie Urecheanu a
venit în mun. Chișinău, unde se afla camionul. La acel moment, ținând cont de faptul
că urma să aibă loc deplasarea spre Federația Rusă, camionul avea în rezervor 500
de litri de motorină, iar în semiremorca frigorifică mai erau încă 180 litri de
motorină. Totodată, pârâtului i-a fost predată și suma de 600 de dolari SUA, sumă
care urma să fie destinată pentru întreținerea camionului în caz de forță majoră. De
asemenea, reclamantul i-a mai indicat pârâtului că urmează să preia din Federația
Rusă, cu titlul de cheltuieli de transport oferite din partea persoanei căreia i-a fost
adusă marfa, suma de 2 300 de dolari SUA, bani care urma să-i transmită

reclamantului la reîntoarcere în țară.

La 17 martie 2018, pârâtul a revenit în țară, deplasarea durând 18 zile calendaristice. Potrivit reclamantului, imediat ce a ajuns la Terminalul Vamal Chișinău, pârâtul nu a predat suma de 2 900 de dolari SUA, așa cum au convenit în momentul înțelegerii verbale, nu a predat cheile camionului, nici actele acestuia, lăsând doar un înscris în care a indicat toate cheltuielile avute în timpul deplasării. Reclamantul consideră că pârâtul a indicat cheltuieli exagerate, fără a prezenta anumite dovezi în acest sens.

Drept urmare, înțelegând că este victima unei escrocherii, reclamantul a sesizat organele de resort, IP Sîngerei, plângerea fiind înregistrată în Registrul - R2.

Prin încheierea din 07 septembrie 2018, IP Sîngerei i-a recomandat reclamantului să se adreseze cu o cerere de chemare în judecată pentru a recupera suma solicitată, deoarece la caz nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Reclamantul a indicat că pârâtul a recunoscut expres că între ei a fost încheiat un contract de prestări servicii în formă verbală (probat prin încheierea din 07 septembrie 2018, întocmită de către IP Sîngerei, precum și prin declarația acestuia în fața comisarului - șef al IP Sîngerei).

Având în vedere prevederile art. 933 alin. (1), (2) și 970 alin. (1) din Codul civil, reclamantul consideră că la momentul încetării contractului, pârâtul urmă să-i predea suma de 2 900 de dolari SUA, iar dânsul să achite remunerația și costul combustibilului pe care l-a folosit pârâtul, în acest sens, ținând cont că deplasarea a durat 18 zile și că în această perioadă pârâtul a condus camionul pe distanța de 3 200 km, urmând să-i predea lui Vitalie Urecheanu suma de 180 de dolari SUA pentru 18 zile, câte 10 dolari/zi și respectiv, 320 de dolari SUA, câte 0,10 dolari/km.

Cu referire la cheltuielile pentru combustibil, ținând cont de faptul că pârâtul s-a deplasat 3 200 km, iar camionul împreună cu semiremorca au un consum mediu de 50 litri/100 km, a evidențiat că pentru întreaga deplasare s-au consumat 1 600 litri motorină. Astfel, la începutul deplasării camionul a avut în rezervor și în semiremorcă 680 litri de motorină, iar pentru întreaga deplasare s-au consumat 1 600 litri, prin urmare rezultă că în timpul deplasării pârâtul a mai alimentat camionul cu 920 litri de motorină, respectiv, a mai cheltuit 14 582 de lei (motorina în acea perioadă în Republica Moldova era cotate la 15,85 lei/litru), deci 881,62 de dolari SUA la cursul BNM din 17 martie 2018. Totodată, a susținut că motorina în Federația Rusă era mai ieftină. Așadar, din suma totală de 2 900 de dolari SUA pe care pârâtul a recunoscut că i-a primit, urmează a fi dedusă diurna de 180 de dolari SUA, câte 10 dolari/zi, remunerația per km de 320 de dolari SUA, câte 0,10 dolari/km și 881,62 de dolari SUA pentru costul motorinei. În acest sens, pârâtul urmează să restituie suma reținută injust în cuantum de 1 518,38 dolari SUA.

Reieșind din cele expuse, reclamantul a solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul lui Vitalie Urecheanu în beneficiul său a sumei de 1 518,38 de dolari SUA cu titlu de datorie și a sumei de 771,27 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin hotărârea din 27 februarie 2019 a Judecătorei Bălți, sediul Sîngerei, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 29 august 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Ion Ciobanu, reprezentat de avocatul stagiar Marcel Fală, și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia din 05 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarant de Ion Ciobanu, casată decizia din 29 august 2019 a Curții de Apel Bălți, cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de

judecată.

Prin decizia din 04 iunie 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Ion Ciobanu, fiind menținută hotărârea din 27 februarie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei.

Pentru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare au reținut în hotărârile sale că, argumentele reclamantului Ion Ciobanu nu pot fi reținute în susținerea pretențiilor sale privind încasarea sumei de 1518,38 dolari SUA de la Vitalie Urecheanu, or, în susținerea pretențiilor sale Ion Ciobanu nu a prezentat probe pertinente și concludente care ar confirma acordul încheiat între părți, cum ar fi confirmarea traseului ce urma a fi parcurs de către intimat, scrisoarea de trăsură; facturi fiscale; declarații vamale, consumul de combustibil, cantitatea de motorină din rezervor la începutul traseului și cea restantă la revenirea în țară, adică nu au fost prezentate probe întru stabilirea faptului că suma de 1518,38 dolari SUA este diferența între suma remunerației și cheltuielilor de transport legate de această deplasare, și sumele achitate în contul cheltuielilor de transport de către reclamant și persoana care a preluat marfa în Federația Rusă.

La 01 septembrie 2020, Ion Ciobanu a declarat recurs împotriva deciziei din 04 iunie 2020 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admiterea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Astfel, aceste încălcări ale instanței de apel au dus la soluționarea greșită a litigiului.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Ion Ciobanu inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 04 iunie 2020 și expediată participanților la proces la 01 iulie 2020 (f.d. 139), fiind recepționată de recurent la 09 iulie 2020 (f.d. 141). Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 04 iunie 2020 a Curții de Apel Bălți a fost înregistrat la 01 septembrie 2020, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3

judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Ion Ciobanu.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ion Ciobanu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh

